

нѣкакви си писмени забѣлѣжки. Когато турците намѣриле чантата, то са усѣтиле, че бунтовниците са намиратъ близо. Сѣбрале потеря и обиколиле гората. Шестъ души отъ дружината са скарале съ Тотя, защото ги не пуцалъ да идатъ при рѣката (рѣката са намирала около 2,000 крачки джлечъ) да пиятъ вода, и отдѣлиле са. Между тие момчета билъ Костаки писарьтъ, х. Никола Македонецътъ и Георги Велезлията. Когато отишле да пиятъ вода при рѣката, то останале да сѣдатъ на това мѣсто и не желале да са вѣрнатъ при Тотя. Послѣ малко време тие биле обиколени отъ потерята. Костаки билъ уловенъ, раненъ, троица погинале и двамина, х. Никола Македонецътъ и Георги Велезлията, останале здрави и живи. Тие два юнака побѣгнале, но като дошле до Искарьтъ, то ги ударила друга една потеря. Георги билъ убиенъ, а х. Никола—раненъ. Хаджи Никола дошѣлъ раненъ въ Сѣрбия. И така, Тотйо останалъ само съ 5 души другари. Когато той дошѣлъ на мѣглишките планини, на планината Бѣлгарка, то намѣрилъ една чета арнаути-дебралие, които биле испроводени отъ турското правителство да гонатъ бунтовниците. Когато Тотйо видѣлъ арнаутите, то влѣзалъ въ шумакътъ, вдигналъ пушката си и убилъ билюк-башиятъ; а единъ отъ момчетата му ранилъ одного отъ арнаутите. Ранениятъ бѣше донесенъ въ Трявна. На това мѣсто Тотйо изгубилъ одного отъ дружината си, по име Иванъ Пиротчениятъ, който, като тѣрсилъ дружината си нѣколко дена, отишѣлъ самъ въ Сѣрбия. И така, Тотйо останалъ само съ 4 души другари.

Тотйо е родомъ изъ колибите Гарците (тѣрновско о-